

met name van de haven leidde tot een stijging van het aantal zaken. In 1886 kwamen er nog weer meer zaken bij door de invoering van het nieuwe Wetboek van Strafrecht. Tot op dat moment werden de zwaardere strafzaken behandeld door de gerechtshoven en niet door de rechtbanken. Om een behandeling in twee instanties mogelijk te maken, werden de rechtbanken in eerste instantie bevoegd verklaard met de mogelijkheid van hoger beroep op de hoven. Geen wonder dat de rechtbank geregeld bij het ministerie klaagde dat zij een te kleine bezetting had voor de behandeling van het gestegen aantal zaken en dat het gerechtsgebouw ook te klein was voor het grotere aantal zittingen en de opslag van de archieven: Brielle bracht niet alleen extra zaken mee maar ook al zijn gerechtelijke archieven.

Een nieuw gebouw

Pas onder Vaillants opvolger mr. J. van Heukelom (1840-1912), president van 1896 tot 1910, zou het nieuwe gerechtsgebouw aan de Noordsingel tot stand komen. Het ontwerp was van de hand van de vaste bouwmeester van justitie, ir. W.C. Metzelaar, en lag vóór de enkele jaren eerder gebouwde strafgevangenis/huis van bewaring, zodat gedetineerden voor zittingen gemakkelijk aan- en afgevoerd konden worden. Het fraaie nieuwe gebouw, dat gescheiden ingangen voor de rechtbank en voor het kantongerecht had, gaf eindelijk voldoende ruimte. De formatie van de rechtbank werd tegelijkertijd uitgebreid van twaalf naar vijftien leden. Ook al was iedereen zeer tevreden, in één opzicht werd men teleurgesteld. In de jaren vóór 1900 was er een groot verloop van rech-

ters en dat werd niet minder. Rotterdam behoorde samen met de rechtbanken van Amsterdam en Den Haag tot de eersteklasrechtbanken, waar het salaris hoger was dan bij de andere, kleinere rechtbanken. Omdat men in Rotterdam jong rechter kon worden, solliciteerden geregeld rechters en griffiers van buiten Rotterdam, die dan echter enkele jaren later doorstroonden naar elders. Dit grotere verloop dan bij andere rechtbanken schreef men toe aan de slechte werkomstandigheden in het te kleine gerechtsgebouw. Ook na 1900 en in het nieuwe gerechtsgebouw zette de doorstroming echter door; kennelijk was Rotterdam als woonstad voor niet-Rotterdamers –het aantal in Rotterdam geboren rechters was zeer klein– niet aantrekkelijk.¹¹ De naam van president Van Heukelom leeft behalve door het nieuwe gerechtsgebouw ook nog voort door de oprichting in 1903 van het nog steeds bestaande Rotterdams Juridisch Genootschap, dat beoogde de contacten tussen leden van de rechterlijke macht, advocaten, notarissen en andere juristen te vergroten. Van Heukelom was de eerste voorzitter van dit gezelschap en sindsdien is het traditie dat de rechtbankpresident het voorzitterschap van het Genootschap op zich neemt. Het presidentschap van de rechtbank werd van 1910 tot 1923 vervuld door mr.dr. J.H. van Meurs (1857-1938); van 1923 tot 1934 door mr. L.R. Telting (1864-1942) en van 1934 tot 1940 door mr. H.W.B. Thomas (1870-1941). Onder hun presidiaat deden zich weinig veranderingen voor. Wel maakten in 1921/1922 de politierechter en de kinder-rechter hun entree in de rechtbank.¹² Als eerste kinderrechter in Rotterdam trad mr.